

[Løvig Simonsen]

sel fra dansk side og dermed selvfølgelig også, som vi var enige om i første omgang, nogle danske arbejdspladser. Det skal man da ikke være bleg for at vedkende sig og erkende.

Så kommer vi til spørgsmålet om handlingsplan og resultater. I år var det tørke, forrige år var der meget regn. Det er slet ikke dér, jeg vil hen. Men vi har nogle måleresultater, og vi kommer til at forholde os til, at når vi har en rullende miljøplanlægning – og det er det, der er givet tilsagn om – så må vi også i vores planlægning revurdere vores styringsmidler for at nå det ønskede resultat.

Vi har nogle økonomiske styringsmidler. Jeg nævnte ikke afgifterne denne gang – det var for ikke at tage hul på en helt anden debat – men det er klart, at når vi taler om økonomiske styringsmidler, må vi afgøre, i hvilket omfang, hvor og til hvad vi skal bruge dem. Det synes jeg er vigtigt, for vi kommer til at erkende, når vi skærer det ud i firkantede papstykker: Hvad var det glade budskab fra Rio til den danske befolkning? Det var, at det bliver dyrere at være dansker, dels på grund af de midler, vi skal overføre yderligere, dels fordi vi alle sammen sætter pris på et rent miljø, og nu skal vi til at sætte en pris på det i kroner og øre også. Så kan vi tale om grønne afgifter og andre incitamenter – det er jeg enig i – og det bliver en spændende debat. Jeg tror ikke på som hr. Gade, at det bliver et opgør, men jeg tror til gengæld, at det er en nødvendig forudsætning for, at vi kommer videre, at vi får placeret, hvordan vi anvender de enkelte styringsmidler for at nå de resultater, vi har sat os som mål at nå.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg blev egentlig lidt skuffet over, at hr. Glønborg kommer herop og prøver at misforstå. Vi har diskuteret de her ting i årevis, vi ved godt, hvad hinanden mener, og bæredygtig vækst er naturligvis ikke en vækst i dippedutforbrug. Det er også derfor, de økonomiske styringsmidler kan være med til at få væksten over på det rigtige område.

Vækst kan også være øget arbejdskraft. Det vil f.eks. betyde en hel del arbejdskraft, hvis vi skal udvikle noget teknologi, som kan bruges til f.eks. at få en renere verden. Det er også vækst. Det er jo sådan, at bruttonationalproduktet er så underligt skruet sammen, at alt,

hvad vi laver af menneskelig udfoldelse, tæller med i bruttonationalproduktet. Vækst er ikke bare et spørgsmål om, hvor meget der produceres af forskellige varer. Vækst er et meget videre begreb, og en bæredygtig vækst er det, vi skal fremme, og det troede jeg sådan set vi var fuldstændig bedøvende enige om. Men så kan vi endnu en gang bekræfte hinanden i, hvad det er, vi mener.

Med hensyn til det med ikke at nå målene vil jeg sige til hr. Løvig Simonsen, at der er den forskel på et rensningsanlæg og en mark, at medmindre man har særlige kontakter til Vorherre, har man altså lidt svært ved at nå resultaterne helt på samme måde sharp, som man kan gøre, når man laver et rensningsanlæg.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Det er til hr. Løvig Simonsen og til hr. Glønborg, som begge har været heroppe to gange nu at sætte spørgsmålstegn ved vækst og koblet det sammen med miljø.

Hvis vi nu forestiller os, at vi har to verdensdele, den såkaldt rige verden, som vi bor i – vi er blevet rige på grund af vækst – og så de såkaldt fattige lande – de er blevet fattige på grund af, at de ingen vækst har haft – så spørger jeg de to herrer: Hvis de ikke havde haft den rige del, som har haft vækst, hvordan ville de fattige så have stået i dag, de, som ingen vækst har haft? Det er altså nødvendigt med vækst for at komme videre. Det må I også kunne forstå.

(Kort bemærkning).

Løvig Simonsen (S):

Det kan vi godt forstå, men det, hr. Aage Brusgaard ikke forstår, det er, at den vækst, vi har fået, har kostet så uhyrlige summer på det miljømæssige område. Det er det, vi skal til at betale af på. Samtidig har den vækst, vi også har haft, og som vi også eksporterer, sat ulandene i et gældsfængsel, som vi også skal være med til at løse dem ud af.

Tingene skal ses i sammenhæng, og det er nok det, der har været det store budskab i Brundtlandrapporten og på Riokonferencen: Nu skal vi til at se tingene i en større sammenhæng, end vi tidligere har gjort. Det er jeg meget tilfreds med. Og jeg er meget tilfreds med,